



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 633. Usque Ad Annum 726

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117840

§. 18. Pactum cum S. Maximo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66082](#)

protulit alium S. Cyrilli, qui unam Ope-Sæculum VII rationem affirmare videbatur; quo lecto A. C. 656.

S. Maximus dixit: *Aliqui probant, esse Additionem Timothei Eluri.* Sed *de-*
mus esse S. Cyrilli, & sensum examine-
mus. Theodosius: *Id tibi vero non con-*
cedo, recipiendus est tibi Textus, ut so-
nat. Novas nobis tradis Regulas, inquit
 S. Maximus, *si verba Scripturæ & Pa-*
trum examini subjicere prohibes. Tum
 ex ipsa S. Scriptura Theodosium convi-
 cit; necessario esse examinandam, ut
 sensum capere valeamus, & non soli lit-
 teræ cum Judæis inhæreamus.

§. XVIII.

Pactum cum S. Maximo.

Cum deinde amplius de duabus Vo-
 luntatibus & duabus Operationibus
 disputassent, Theodosius Episcopus eo
 compulsus est, ut affirmaret; in Patribus
 legi, *Unam Voluntatem & aliam, Di-*
vinam & Humanam, duplicem Volunta-
tem, sed non , duas Voluntates. S. Ma-
 ximus respondit: *Per Deum! si quis di-*
cet, unam & alteram, Divinam & Hu-
manam, seu duplicem, quot concipis Vo-
luntates, unam vel duas? Theodosius di-
 xit: *Scio, quid concipiam, sed non dico*
esse duas. S. Maximus ad Consules ver-
 sus dixit: *Per Dei nomen! si quem dice-*
re audiatis; unam & unam, seu unam &
alteram

n. 16.

Sæculum VII alteram, seu bis duo, aut bis quinque, quis
A. C. 656. conceptus in intellectu vestro bis vocibus
 respondet? Responderunt: Quia adjurasti nos, dicimus, quod per voces unam &
 unam, seu unam & alteram, duas concipiamus, sicut etiam per bis duo, quatuor,
 & per bis quinque, decem. Theodosius audita hac responsione erubescens dixit:
Non affirmo, quæ Patres non affirmarunt. Tum S. Maximus arrepto Libro Actorum
 Concilii Romani ostendit, Patres duas Voluntates & duas Operationes clarissime
 affirmare. Ipse Theodosius Consul accepto libro Textus legit. Inde
 Theodosius Episcopus dixit: *Testor Deum! si hoc Concilium Personas non da-
 mnasset, nemo me prius illud receperisset.* Ne vero hic frustra bonas horas perda-
 mus; ego affirmo, quod Patres affirmarunt, & paratus sum, illico datis litteris
 duas Naturas, duas Voluntates, duas Operationes confiteri. *Veni communica
 nobiscum. Confirmemus concordiam.*

n. 17. S. Maximus dixit: *Domine! meum non est, simplicis Monachi, in re tanta consensum tuum scriptum recipere; sed si revera Deus cor tuum convertit, mitte Romanum secundum Canones, id est, Imperator & Patriarcha cum Synodo sua Legatos mittant. Nam communicare non possum cum Ecclesia, quæ in Sancto Sacrificio nomina Virorum condemnato-
 rum*

rum commemorat, & impossibile est, ut Sæculum VII
mortui absolvantur. Theodosius Epis- A.C. 656.
copus dixit: *Fiet, sed volo, ut mibi pro-
mittas, te, si ego mittor, perfectionis so-
cium futurum.* S. Maximus: *Domine!
melius in rem tuam facies, si Fratrem
meum, qui Selymbriæ est, accipias (hic e-
rat Anastasius Apocrisiarius) nam linguæ
illorum gnarus est, & Romani eum ma-
gni faciunt, quia tam longo tempore pro
Fide persecutionem patitur.* Theodo-
sius: *Languet inter me & ipsum amici-
tia, nec grata mibi erit ejus societas.*
S. Maximus: *Domine! cum ita jubeas,
sequar te, quocunque volueris.* His cun-
cti inter obortas lacrymas consurgunt.
Mox genibus flexis orarunt, tumque sin-
guli Evangelium, Crucem, Imaginem
Iesu Christi, & Imaginem Virginis oscu-
lati, eadem manibus suis ad ea, quæ pro-
missa fuerant, confirmanda tetigerunt.
Postea Theodosio petenti, ut sibi quæ-
dam dubia adhucdum inhærentia solve-
ret, S. Maximus solide demonstravit,
quam absurdâ ex Doctrina de una Vo-
luntate & una Operatione sequantur,
eique Methodo omnino Theologica dua-
rum Naturarum in Incarnatione conjun-
ctionem explanavit.

Theodosius Episcopus jam discessu-
rus dedit ipsi modicas pecunias ab ami-
cis transmissas, & vestes duas, quarum

Hist. Eccles. Tom.IX. Q alte-

n. 23.

Sæculum VII alteram Episcopum Bizyensis illico sibi ac
A. C. 656. cepit.

§. XIX.

Concordia soluta.

n. 24.

Die octavo mensis sequentis Sept. In dictione decima quinta ineunte, eodem anno 656. Paulus Consul Bizyam venit, afferens mandatum Imperatoris ad S. Maximum directum, quo ad Monasterium S. Theodori Regiensis prope Constantinopolim deferri jubebatur, atque Paulus abrupta omni mora cum viro Sancto viam relegit. Quamvis vero Cæsareo mandato cautum esset, ut S. Maximus in itinere conveniens honor exhibetur, & cura omnis adhiberetur, tum ob senectutis reverentiam & corporis infirmitatem, tum quod olim maxima fuisse viri hujus in Aula Cæsarea Dignitas, nihilominus ubi Regium pervenit, pecunias valde modicas, quas eleemosynæ nomine acceperat, vestes & reliqua de paupere supellestile ei abripuerunt. Decimo tertio Septembbris in Vigilia Exaltationis S. Crucis, Epiphanius & Troilus Patricii cum Episcopo Theodosio, multis aliis comitantibus ad Monasterium delati, consenso in Ecclesia suggestu, post solemnia humanitatis verba federunt, & S. Maximum quoque in proxima sella acquiescere jusserunt. Tum Troilus Patri-

n. 25.